

BUĎME SVORNÍ.

STAŇKOVSKO

Krajinský týdeník.

List Národního souručenství.

Předplatné: ročně poštou K 29,-, půlletně poštou K 14.50.
Inserce levná, platí se napřed. - Kdo si ponechá dvě čísla,
stává se odběratelem. - Rukopisy se nevracejí. - Telefon č. 1.

Vychází každou sobotu.

Redakce a administrace ve Staňkově. - Pošt. spoř. 210.627.
Novinová sazba povolena ředitel. pošt a telegrafů v Praze,
č. 131.619-IIIa 1937. - Dohledací poštovní úřad Staňkov
Tiskárna—Závorka—Staňkov.

Majitelka a vydavatelka Marie Závorková. Odpovědný redaktor Josef Žák v Staňkově.

Národní souručenství.

Postup při vyřizování intervencí. Členstvu Národního souručenství se oznamuje: Člen, který žádá o intervenci, nechť se obrátí v každém případě na příslušný okresní sekretariát a nikoliv na sekretariát krajský, anebo na ústřední vedení. Žádá-li člen o intervenci osobně, předloží bez vyzvání členskou legitimaci. Žádá-li o intervenci písemně, připojí poštovní známku za 1 K na odpověď. Je-li třeba, aby ústřední vedení zakročilo ve prospěch člena, budiž požádán o intervenci přísl. okresní sekretariát. Žádá-li člen o zakročení v ústředním vedení nebo v krajském sekretariátu osobně, nechť předloží potvrzení o nutnosti intervence od okresního vedoucího, nebo od vedoucího okres. tajemníka.

Hlášení zpráv ústřednímu vedení NS. Místní skupiny a okresní vedení NS podávají hlášení ústřednímu vedení v Praze, jejichž způsob zasílání a vyřizování zatěžuje úřadování. Hlavní závadou podobné korespondence je nedodržování služebního postupu. - Ukládám proto všem organizačním složkám povinnost dodržovat při běžné korespondenci s ústředním vedením následující postup: Místní skupiny dávají svá hlášení a obracejí se s organizačními záležitostmi na okresního vedoucího (na okresní sekretariát). Okresní

vedoucí jedná a koresponduje s krajským vedoucím (s krajským sekretariátem). - Hlášení ústř. vedení, pokud není jinak ustanoveno, podává pouze krajský vedoucí (krajský sekretariát). Zdůrazňuji zásadu, že okresní a krajský vedoucí musí být nutně zpraven o všech událostech ve své oblasti. Přímá hlášení ústřednímu vedení omezují se výhradně na závažné události, které nutno ihned vyřídit. I taková hlášení jest dodatečně opakovati písemně a služebním postupem. Poněvadž ústřední vedení NS má pro určité úseky práce svá oddělení, pište o každé věci samostatně.

Černná. Co již vykonáno. Vedoucí svolal již 4 porady, zapisovatel přepsal zápisy do obdržené knihy čís. 1, jednatel odeslal 12 dopisů, sociál. činovník požádal sociálního zpravodaje v Plzni o jednorázovou výpomoc hornickým provisionistům, místním hostinským připomněl zákaz přístupu mládeže do tanenečních síní, požádal Péči o máčež a Červený kříž v Staňkově o příspěvek na očkování dětí proti záškrtu, pokladník vybral příspěvky od všech 184 členů, hospodář dal navštívit na silnici v některých úsecích šotolinu, propagační činovník vyhledal přijímače pro společný poslech relací NS, zkontroloval, zda v každé rodině je tisk NS a rozprodal první příděl odznaků. Neustává zaváděti pozdrav Vlasti zdar! Do Plzně posílá zprávu o činnosti. Samosprávný činovníci spolu se zpravodaji pro čistotu a pořádek v obci se přičinili o rekonstrukci

Okénko do minulosti . . .

Obecní zastupitelstvo Staňkova - m, se usneslo 6. ledna 1867 na požadavku postavit vlastní chrám Páně a svolilo, aby předběžné „kroky“ k tomuto účelu se učinily. Z toho důvodu počato se stavbou sousedské cihelny. Pro chrám bylo vyhlédnuto místo na náměstí čp. 8, patřící kováři Josefu Kalinovi v Močeradech . . .

zvoníčky na kapli a pořídili rozpočet na úpravu prostranství před kaplí. Kulturní zpravodaj napsal před pouli propagační článek, vymohl si u správy obce ochranu památné staleté lípy a zákaz potulování mládeže na ulicích po 22. hodině. Tiskový zpravodaj posílá zprávy do krajinského listu, otištěné články vystřihuje a nalepuje chronologicky pro archiv NS. - Co se chystá: Upravíme obecní cestu na Smoudu, budeme se domáhati snížení věkové hranice invalidního pojištění, zorganizujeme očkování a přeočkování dětí proti záškrtu, dáme opravit veřejnou studnu, svoláme zástupce obou tělovýchovných jednot a přičiníme se o sloučení obou jednot, sklídíme s polí a vymlátime obilí nepřítomnému horníku, pro mládež zřídíme hřiště a koupaliště. in.

Bio Sokol Staňkov předvede v neděli 6. srpna odpoledne a večer český film „Ducháček to zařídí“ s Vl. Burianem.

Adolf Smolák:

Radost ze života,

Dokončení.

jaká bývala.

Nebylo to upřímné, to třeba říci po pravdě. Nikdo nechtěl být prvním, aby mohl být posledním, neboť věřil v přátelskou skromnost druhého více, než v sebe sama. - Věřil, že napije-li se, nenapije se tolik, aby nechal ve sklenici více než polovinu a protože jsem nemohl snést žízňivého pohledu kamarádova a sám žízní jsem mohl sotva odlepit jazyk od patra v ústech a konečně, chtěje tím říci „vidíš takový jsem já kamarád“ napil jsem se první.

Přihnul sklenici k ústům poznal jsem, jak daleko má člověk k rozkoši, musel-li při tom počítati, aby na druhého zbylo víc než na sebe.

Kamarád byl spokojen, poznal jsem to z jeho úsměvu, když přijímal ode mne sklenici. Leč nepřihnul si hned, nýbrž těšil

se pohledem na zbylý „truňk“ pokrytý zahnědlou pěnou, neklamnou to známkou znamenitého plzeňského. Jako karbaník-hazardér „gustýrující list“, tak odhadoval očima délku doušku, jaký mu poskytne zbytek ve sklenici. Bylo mi toho velkého zbytku líto a proto jsem zaútočil na jeho přátelství: „Ne abys to vypil najednou, pamatuj, že jsem tu ještě já!“ Nepotěšil jsem ho, neboť ihned pozdvihl sklenici k ústům, nepociťuje už té radosti, právě jako já už před ním a napiv se, vrátil mi sklenici s nepatrným douškem. To však mi říkaly jeho oči, abych si nemyslel, že to smím dopít všechno.

V tom však byl uchopen za rukáv a někým odtážen, já osaměl, dorazil jsem zbytek v půllitru. - Potom jsem uložil prázdnou sklenici do kachlových kamen v předsálí, v nichž se nikdy neopilo. Byla to kamna, jichž otvory vyplněny byly ozdobnými náplněmi, takže jsem musel půllitr ukládati do otvoru kamen od zdi.

A nyní co teď? Jít domů do studeného bytu a tím mrazivějšího, protože neosvětleného, anebo zůstat? Bylo rozhodně lépe zůstat ve světle a v teple ještě nějakou chvíli než bude čas jít spat. - Kamarád vrátiv se, když pianista započal nový valčík, otázel se, kam jsem dal sklenici. Ukázal jsem na kachlová kamna.

Číšník ještě několikrát přinesl pivo, ale našich zraků upoutati už nemohl. Také Tomáš se velmi podívoval, proč tu ještě jsme a že nám zavrou obchody a petrolej nedostaneme. Neměli jsme odvahu říci mu, jak jsme se sami sobě zpronevěřili a jak jsme ho podvedli.

Vymluvili jsme se na zítřek, ale Ferda méně důvěřivý, než Tomáš, patrně, že viděl více než-li měl, řekl ironicky:

„A co ten půllitr?“

Po této otázce položil mi kamarád druhou, ukazuje na neznámého chlapíka, koulejšího očima a pronásledujícího jimi tázajícího se kamaráda.

Staňkov uvítá „Psohlavce.“

Místní odbor Národní jednoty pošum. ve Staňkově pořádá u příležitosti zájezdu spolku „Psohlavců“ z Prahy v sobotu 12. srpna 1939 v sále sokolovny přátelský Chodský večer pod protektorátem doc. vysokých škol Dr. Ing. T. Keclíka, čestného předsedy spolku „Psohlavců“ z Prahy a předsedy správní komise Staňkova, pana Václava Roučky. Učinkovati budou: členové spolku Psohlavců: pí Marie Hrabětová, operní pěvkyně za doprovodu Mistra dudáka Ady Vohanky, šéfa Formánkova souboru, Hanička Křiklavová, 5letá recitátorka, Frant. Borovička, operní a koncertní pěvec, žák Pavla Ludikara a pěv. spolek Vlast se svým hudebním odborem. Po programu volná zábava při restauračním zařízení. Vstupné libovolné.

Staňkovsko, kraj Wenigů.

Brzké vydání publikace o chodském kraji pod názvem: „Od Vavřínečka ke Korábu do kraje Wenigů“, vyvolalo v dením i krajině tisku radostný ohlas. Mnohé listy právě zdůrazňují tu skutečnost, že spisek slučuje pod chodský prapor kromě Kdyňska, také Staňkovsko, je muž nelze upřít společný zájem a život s uvedeným krajem chodským. Nedělní České Slovo doplňuje oznamované vydání spisku milým informačním článkem, který napovídá, že z názvu spisku vyplývá, že pro Staňkovsko považuje se za příznačný rys, že odtud vyšla a zde působila rozvětvená učitelská rodina Wenigů. Píše:

„Wenigové však nebyli a nejsou jen učitelé, ale už na národních či středních školách. Ve školské administrativě zaujal významné místo zem. školní inspektor František Wenig. Wenigové působili a působí i na universitě a příslušníci této rodiny se uplatňují i v tvorbě umělecké jako literáti a výtvarníci. Do našeho kraje přišli Wenigové koncem XVII. století. První podle jména známý Wenig Bartoloměj - se usadil tehdy jako polní a ovčácký mistr na panství merklínském. Jeden z jeho sy-

„Neznám, nevím, odpovídal jsem, proč se ptáš?“ „Inu“, povídal kamarád, „pokaždé, když se jdu napít, dívá se na mne, jako bych chodil píli z jeho půllitru.“

„A kam na něj chodíš?“

„Tamhle do kamen, kam jsi dal přeci půllitr!“

„Dal, pravda, ale prázdný...“

„A já už tam byl asi po čtvrté...“

Po tomto vysvětlení už nás přestalo na prodloužené všechno těšit, neboť se mohlo státi - ale od všeho zlého nás zachránil pianista.

Spustil předeheru k čtverylce a očima koulejší muž vběhl do sálu a my z před-
sálí...

»

Po čtyřiceti letech si člověk vzpomíná na různé kratochvilné události, nejvíce však na staré dobré kamarády.

Ferdinanda Weniga, syna pana řídícího ze Staňkova a Tomáše Friče, mlynářova syna z Bezděkova u Klatov. Oba jsou již na pravdě boží. Ferdinand, překonav válečné útrapy a boje jichž se zúčastnil,

nů, Pavel, byl domkářem v Soběkurech a syn tohoto, Tomáš, narozený v r. 1704, bydlil ve Vojtěšicích, později v Chalupách. Jeho vnuk Filip Wenig (již v letech 1771 až 1837) stal se r. 1793 učitelským pomocníkem na škole ve Staňkově. Jsou tedy Wenigové starým učitelským rodem, jakých je v Čechách nemnoho. O Filipu Wenigovi zmiňuje se ve svém románu „F. L. Věk“ také Alois Jirásek. Na stopadesát let působil tedy již Wenigové ve Staňkově a na Staňkovsku jako učitelové,

Josef Biskup:

Kraj voní chlebem. Bylo by třeba jít na pole, sklídit zpozděnou úrodu, ale dnešní den není možno, vždyť jest pout u sv. Vavřínečka! Vřak také cesta od domažlického hradu vzhůru roklí sv. vavřínekou přímo podle sv. Anny ke kapli na Veselé hoře jest plnička pestrých krojů, hýřících zejména ohnivou červenou barvou. Meze jsou plné odpočívajících poutníků, při cestě vyhrávají kolovrátkari a dudáci, cesta jako had se vinoucí vzhůru milostivě propouští auto za autem. Slavná pout chodského kraje! - Již dole ve městě vidíme čilý ruch. Turisté a hosté si prohlížejí výklady s chodským krojem, prohlížejí si keramiku chodského lidu a zájemci zastavují se u domu B. Němcové, J. Vrchlického nebo Jos. K. Tyla, u Myslbekova pomníku A. Příhody, nebo Švecova pomníku rumburských rebelů, ale nejvíce se jich tísní před vchodem domažlického hradu, dnešního musea. Ti mají dost času na pout, dříve si chtějí prohlédnout památky, tu umístěné. Jiní procházejí chrámy, vystupují na věž děkanského kostela, aby se pokochali krásným rozhledem a přec, ačkoliv se hosté rozcházejí všemi směry, všude je plno - všude je viděti zástupy domácího i cizího lidu. Na konci města přes ulici vidíme podivnou věc: na laně visí tu tři vycpané ovce a uprostřed nápis: Huž sme ho dnes husmažili, huž ho táhnem z trouby ven, hdyž ste k nám huž na pouť přišli, dejte si hned kousek jen.

Půlhodinové stoupání přivádí nás ke kapličce. Krámy plné pouťových srdcí lákají omladinu, všude nával, fotografování malebných skupinek, náš čich láká vůně okurek a uzenin. Do kaple se asi nedostaneme. Přišli jsme včas, ale kdepak

jako legionář, aby šťastně nakonec zakotvil v Domažlicích v rodném Chodsku, jako ředitel škol a Tomáš, výborný linguista, polyglot, učitel, jací snad už nejsou, učenec i umělec, skromný do nejvyšší míry, když se dostal do vytoužené Plzně, odešel, odkud není návratu. A třetí kamarád, Otakar Vávra, s nímž jsem sháněl na petrolej - o tom ani nevím. - Zapadl někde na severu Čech a ztratil se tam, třebaže jeho kolébka stála v českém Pošumaví, kde býval jeho otec podúředníkem dráhy a kam už se nikdy nevrátil. Právě, když jich nejvíce potřeboval, odešli mu rodiče a oba v jednom roce. Potom byl užjodkázán na pomoc svého staršího bratra, dávno už utonuvšího v německém prostředí na severu, kam se, vystudovav, za ním odebral, aby i on splýnul s tamním živlem, jak ani jinak při jeho přizpůsobovací povaze nebylo možno. A nepřizpůsobil-li se a žije-li dosud, ať mi odpustí a vzpomene v dobrém našich hodných přátel a kamarádů, Ferdinanda Weniga a Tomáše Friče, jak jich vzpomínám a budu vzpomínati já...

příslušníci jejich rodu se za týmž povoláním dostali i do jiných krajů naší vlasti. Historii wenigovské rodiny líčí poutavá kniha uvedeného již Františka Weniga: „Obrázky ze staré školy.“ Četné památky na Wenigy uchovává museum v Staňkově. I samo město Praha uznalo zásluhy Wenigů a nazvalo krásnou školní budovu ve Vojtěšské ulici k uctění památky Františka Weniga a jeho národního a pedagogického působení školou Wenigovou.

U sv. Vavřínečka.

malý prostor, ten stačí jen těm, kteří si pospíšili a vytrvale vyčkávali ve stínu kapličky na modlitbách slavné mše. Kaplička, vystavěná v r. 1698 byla později za Josefa II. zrušena, teprve r. 1851 znovu obnovena a vysvěcena. Celý den bude tu živo, ale my musíme dále - musíme se rozloučit s malebnými kroji a krásným rozhledem po kraji. Zpátky do Domažlic, abychom si ještě prohlédli Baa-rovo museum, dnes umístěné v chodském hradě. Všimneme si ještě originelní lidové výzdoby některých domů, zejména vycpaných králíků a zajíců na tyčích a potom již dáváme s bohem chodskému kraji s pozdravem na shledanou!

Po naší pouti.

Utichl pouťový ruch, dozněly jásavé písně a muzika, odjeli hosté a se zapadnutým sluníčkem, které celý den královsky se usmívalo a vyhrávalo, skončil se slavný náš den. Zůstala nám jen vzpomínka a roztancovaná hlava, která se v pondělí nechtěla smířit s všedním dnem. Hodně nás bylo pohromadě, rodáků a přátel, hostů zblízka i zdáli. Vše, všecičko, co může být o pouti k dispozici, měli jakoby vyloženo na stole, takže věříme, že neradi se loučili s námi a vzpomínají... Ten ranní ruch od kostela k nábreží - podobal se mocnému roji včel. U řeky totiž bylo eldorádo veškeré mládeže, která vydatně pomáhala ztenčovat peněženky tatínků na zábavních podnikcích, které letos kromě Koudelkových byly rozmnoženy o panoptikum a velké kolo, podobné tomu vídeňskému. Se střelnice rachotily výstřely, hudba tří podniků splývala v celek pouťového veselí. Po obědě se chystala větší mládež k pouťovému veselí. Naplnila obě staňkovské dvorany, že by jablko nebylo propadlo. Veselice skončila letos již ve 12 hodin v noci - ale to dostačovalo a popřálo mnohemu srdci dost dlouhé chvíle k zaprodání. Nyní mlčí a vzdoruje celé to dějiště pěkných chvil, jakoby to ani pravda nebyla. Mlčí prázdný sál a balkon, tajemně stojí mlčenlivé stromořadí lip i park podél sokolovny. Dobře tak, žádná škoda. Ba, pryč je, pryč naše pout. Přesla rytmičtým krokem a nelze říci lehce, pakliže ještě dodáme, že následkem přetížení a přelidnění na lávce, tato podlehlá násilí a z části se její podlaha propadla, ovšem jen trochu a bez úrazu. Před uzavěrkou pouti nutno ještě vzpomnout nešťastných obětí husích a jiného zvířectva a pak těch mučednic, které v tropickém vedru se doma u plotny staraly o nejdůležitější obřad pouťový: o slavnostní „víceposchodový“ oběd. Chuděrky naše hospodyňky! Zasloužily se pouti! -23-

Román „Staňkovska“: O milkování i o velké lásce od Alex. Berndorfa v příštím čísle.

Náš list bude, počínaje příštím číslem, přinášeti románovou přílohu, pro kterouž se nám podařilo získati román spisovatele Alex. Berndorfa: „O milkování i o velké lásce.“

Román věnuje autor svému váženému příteli, slovut. pánu, panu PhDr. Jaromíru Boreckému,

členu Čes. Akademie a předsedovi spisovatelského spolku „Máj“, atd.

k jeho semdesátce.

Není snad mezi našimi čtenáři ani jediného, který by neznal jméno známého a uznávaného pošumavského spisovatele Alexandra Berndorfa o jehož nedávné padesátce psaly všechny české listy. Je to spisovatel a básník - regionalista, skutečný realista v nejkrásnějším toho slova smyslu, nadaný a pilný literát našeho Plzeňska, jenž vyrostl z jeho půdy, narodil se v Nepomuku pod Zelenou Horou. Proto většina jeho spisů vyšla v metropoli českého západu, kdež zaniklá již „Česká Ročenka“ kromě jeho četných a velmi obsažných článků vydala před 15 lety jeho knihy, především „V odlesku minulosti“, povídky, jichž dějištěm byl kraj zelenohorský a Podtřemšínsko. Dále vydala i jeho veliký román (3 svazky) „V červánkách a jitru našeho znovuzrození“, početný literární cenou Václava Beneše Třebízského a posléze i monografii „Tylově památce“ zatím co „Vlastivědná knižnice“ přinesla jeho monografie „Zelená Hora“ (I. a II.), „Klášteř pod Zelenou Horou“, „Nepomuk“ (I. a II.), „Obrazy z historie Nepomuka“ a knihu o Lindovi „Poslední písmák“. Také jeho kniha básní „Sny a vzpomínky“ vyšla v Plzni, zatím co v Klatovech vyšly dvě jeho monografie o Dr. Rud. Mayerovi a o vzorném učiteli Petru Vodičkově. O tom, že Bern-

dorf má literární duši, svědčí kritiky a chvála jeho spisů a veršů v Národní Politice, Venkově a jinde a o tom, že dovede uchvátiti své čtenáře a jejich srdce, svědčí opět skutečnost, že většina jeho tu jmenovaných knih je úplně rozebrána a lze je obdržeti jen náhodně v antikvariátech. V Praze vydal několik knih, zejména knihy povídek „Za nevěstou“, „Smutky a úsměvy“, „Cestou života“ z našeho kraje a j. a se Zdeňkem Tučkem dvě divadelní hry: „Nejkrásnější píseň“ (Kde domov můj) a „Básníková láska“ (o Máchovi), hrané v pražském Akropolis a i po našem venkově.

Tím ovšem není vyčtena jeho literární tvorba, neboť celé stovky jeho článků, studií a pojednání roztroušeny jsou v různých časopisech a listech, počínaje Národní Politikou, Zpravodajem a Českým deníkem, když už nechceme uváděti ty ostatní, jakož i rozmanité časopisy, jako na př. Plzeňsko, Strakonicko, Sborník J. Vrchlického atd., atd. Kromě toho je Berndorf činným v předsednictvu spisovatelského spolku „Máj“ a ve svazu pro okrašlování a ochranu domoviny, v němž spolurediguje časopis „Krása našeho domova“, dále vydává měsíčník „Nepomucké ohlasy“, jsa předsedou rodáckého spolku krajanů nepomucko-plánických.

Posléze je znám i z lidopisných obrázků, vysílaných našim rozhlasem, takže by bylo zbytečno šířiti se o jeho díle, posuzovaného vždy velmi příznivě naší kritikou.

Asi před deseti lety napsal Alex. Berndorf román, líčící osudy jeho známého z Pošumaví a záhy po svém napsání otiskl ho v Poledním moravsko-ostravském listě, který uveřejnil vřelý posudek literárního kritika prof. Fr. Sekaniny o autora i jeho díle. I přesto, že román jednal v Pošumaví a vycházel v Moravské Ostravě zalíbil se čtenářům tak, že žádali o další práce tohoto autora. V letošním roce otiskl tu Berndorf románek „Opožděné štěstí“ pojednávající o osudu rusínské

dívky, zaprodané pro dluhy otcovy lichvářem židem do vykřičeného domu, odkud se však dostala a stala se časem tanečnicí a filmovou hvězdou. - Román tento dokazující veliké znalosti autorovy o Slovensku a Podk. Ukrajině, je pozoruhodný tím, že v něm vystupuje i známý světový pěvec-tenorista Karel Burian a jeho pražští přátelé a že na jeho stránkách jsou místy doslova uvedeny některé úsudky tohoto slavného pěvce a filosofa o hudbě i víře, o české muzice, Smetanovi a pražských divadlech. Je příznakem Berndorfových prací, že psány jsou vždy po bedlivém studiu dobovém i místním a že mají za základ skutečné události, třebaže osudy několika lidí jsou tu soustředěny na osobu jednu; proto jsou napínavé a zajímavé a mají místy uchvacující spád. Než, okuste to sami na našem románě a doznejte, že by zasloužil zfilmování; potřebuje jen dobrého režiséra, který by vytěžil jeho dějové přednosti krajinské motivy i vlastní předivo románu. Nuže, jedeme, točíme...

Zpráva srážkoměrné stanice ve Staňkově

za dobu od 11. do 31. července 1939. Srážkoměrná stanice ve Staňkově, která funguje od 11. července t. r. vykazuje tato čísla: Za dobu 21 dní spadlo během 11 deštivých dní 479 mm dešťové vody. Průměrně denně 43.54 mm vody. Za 21 dní průměrně 22.80 mm. Největší příliv dešťové vody byl 16. července, kdy spadlo 97 mm vody, nejslabší srážka byla dne 31. července, kdy bylo naměřeno 5 mm vodních srážek. Bouře byly zaznamenány čtyři a to: 16., 20., 21. a 24. července. Teplota vzduchu byla měřena v 7., 14. a 21. hod. Průměrná teplota v 7. hod. ráno byla 21.4 C, ve 14. hod. 25 C, v 21. hod. 19 C. 10 dní bylo za tuto dobu beze srážek, 11 dní se srážkami. Nejvyšší teplota vzduchu v 7. hod. ráno byla 31. července (30 C), nejnižší v 7. hod. ráno byla dne 25. července (11 C). - Nejvyšší teplota vzduchu ve 14. hod. byla 30. a 31. července (36 C), nejnižší ve 14. hodin byla 25. července (15 C). - Nejvyšší teplota vzduchu v 21. hod. byla dne 31. července (29 C), nejnižší teplota v 21. hodin byla 25. července (13 C). Měřeno ve stínu.

Pražské děti u nás.

Staňkovská škola nemá prázdniny. Její třídy převzaly na sebe novou úpravu a v jejích zdech je živo jako v úle. Hned při vstupu do školy ovane vás silná vůně kuchyně. Ba, že je příjemná a při tom mocná. Umělkyně-kuchařky, zdolávají tu těžký úkol: starat se o vytrávené žaludky 70 dětí, které do Staňkova na prázdninový pobyt vyslala starostlivá obec pražská.

S úsměvem nás vítá ředitel osady, pan profesor Černý se svým věrným „štábem“ spolupracovníků, aby nám mohl ukázat život a organizaci osady, aby nás přesvědčil, že škola proměněna je v tu dobu v dům veselí, radosti a osvěžení, které je ovšem podmíněno na-prostou kázní a pořádkem. Vidíme to na vlastní oči v třídách,

které slouží děvčátkům za obývací pokoj i ložnici. Myslíte si, že stojíte ve vojenské ubikaci. Lůžka jak dle šnůry vyříděná, ustlaná, zameteno, vše dýše čistotou. Na mnohém polštáři usmívá se na nás nezbytná kamarádka holčiček - pana. Tyto obrázky pořádku spatřujeme ve všech „ložnicích, šatně i vkusně upravené jídelně. Tady mají radio, a na tabuli se lze přesvědčiti, jak která „ložnice“ a skupina zachovala pořádek, čistotu a jak se chovala. Označovány jsou spravedlivě jejich vedoucími učitelkami body, kterýžto způsob jistě podporuje snáživost v zlepšení a závodivost všech tří skupin o prvenství.

Celodenní program osadnic je vyplněn ranní půlhodinou, úklidem, snídání, návště-

vousokolského sadu, obědem, výletem do lesů, procházkami, koupáním, hrami, zpěvem a nezbytným mytím rukou před každým jídlem. Vstávají o půl 7. hodině ráno. Celý den rády zpívají a městem procházejí vždy se zpěvem na rtech. U nás se jim líbí; tlumočíme s radostí toto sdělení našich malých hostů, potvrzené ředitelstvím osady a jeho členy staňkovské veřejnosti. Však také pražská děvčátka získala si sympatie našeho lidu. Jen jedno mračno se stále vznáší nad radostným životem osady: čas letí jako voda, za pár dní a nocí nastane doba rozloučení. A s ním konec opět jednoho krásného léta, na něž si jistě „naši osadníci“ rádi vzpomenu. A my na ně také.

-23-

Značkování

turistických cest na Staňkovsku.

Jak již jsme oznámili, provedl odbor KČT v Domažlicích značkování cesty z Domažlic přes Lštěň, Osvračín do Staňkova barvou zelenou. Tyto dny opatřil cestu na křižovatce u podjezdu dráhy ve Staňkově orientační tabulkou. Odbor KČT v Chudenicích provádí tyto dny značkování cesty z Netřebu přes Kanice, Milaveč, Mimov, Osvračín barvou žlutou a pro nejbližší dobu má v programu značkovací spoje z Těšovic přes Poděvousy a Cermnou do Staňkova. Zbývá ještě provedení značek ze Staňkova do Merklína a na Roupov, které provede odbor přeštický. Značkování okružní cesty lesy kol Staňkova má v programu příští odbor turistický ve Staňkově. L.

PŘIHLÁŠKY do místního odboru KČT buďtež co nejdříve odevzdány E. Lukešovi nebo v redakci t. l., by mohlo v brzkou dojíti k ustavení odboru.

Nová úprava prohlídky masa.

Městskému úřadu ve Staňkově byl dne 7. června t. r. doručen přípis okresním úřadem v Domažlicích, ve kterém se nařizuje prohlídka masa dle směrnic, vydaných výnosem min. zemědělství a min. soc. péče a zdravotní správy ze dne 7. dubna 1939 č. 25976/1939/veř.

Podle těchto směrnic má být maso uzené požívatelným označováno předepsanými razítky. Aby byli konsumenti informováni o tom, jaký význam mají různá razítka, připojujeme jejich popis. K značkování používá se barvy modré, která jest zdraví lidskému neškodná, asi jako barva cukrářská.

Maso „způsobilé“ značkováno je razítkem tvaru kruhu o průměru 3 1/2 cm, na němž jest označení místa Staňkov a datum dne prohlídky.

Maso „méně hodnotné“ označeno jest otiskem razítka téhož tvaru a zařízení jako razítka předešlé, ale kruh jest ve čtverci o straně nejméně 4 cm.

Maso „podmíněně způsobilé“ označováno jest razítkem tvaru čtverce o průměru nejméně 4 cm.

Dále jest nařízeno konati prohlídku masa vepřového na trichiny. K této prohlídce používá se přístroje zvaného trichinoskop. Přístroj byl již objednan a jakmile bude dodán, započato bude ihned s touto prohlídkou. Vepři pak, z nichž maso bude prohlédnuto, budou vedle výše popsaného razítka označováni ještě razítkem „prohlédnuto na trichiny.“

Aby konsumenti poznali, jak popsaná razítka vypadají, mohou si jejich otisky prohlédnouti za oknem redakce tohoto časopisu.

Z týdne.

Prodloužení telefonní a telegrafní služby. Od 1. srpna t. r. byla prodloužena u poštovního úřadu ve Staňkově telefonní a telegraf. služba a to: ve všední dny a svátky od 7—21 hodin, v neděli od 9—12 a od 15—20 hodin.

Fond na záchranu českého dítěte v rámci „Národní pomoci“ byl utvořen při Národním souručenství ve Staňkově. Základ k tomuto fondu položily tělovýchovné staňkovské korporace, z nichž DTJ věnovala 2.000 K a Sokol provede mezi svým členstvem sbírku a sehraje ve prospěch fondu biografické představení. — Správa fondu se obrací k veřejnosti, korporacím, spolkům a peněžním ústavům s prosbou o příspěvky — peněžité dary — které možno složit u městské spořitelny ve Staňkově.

Pražská opereta do Staňkova. Naši veřejnosti známá Pražská opereta, jejímž ředitelem je Vl. Sedlák, zavítá koncem srpna do Staňkova a sehraje ve zdejší sokolovně čtyři populární operety.

Divadelní vlak do Prahy. Referát výletních vlaků ředit. stát. drah v Praze organizuje na neděli 3. září divadelní vlak z jihozápadních Čech do Prahy. Účastníci zájezdu navštíví představení Kovarovicovy opery „Psohlavci“ v Národním divadle. V jízdném je započítáno pojištění proti úrazu a vstupenka k stání do Národního divadla. Jízdné z Rokycan je 33, z Plzně 38, z Přeštice 45, z Nepomuku a Staňkova 49, z Klatov 50, z Domažlic 56 a ze Kdyně 60 K. — Přihlášky přijímá referát výletních vlaků na ředit. státních drah v Plzni.

UHLÍ

z vlast. domácích dolů dodává opět za ceny konkurenční s dovozem kamkoliv

F. KREYSA, STAŇKOV

a to uhlí vzduchem prané z dolu Dobré štěstí v Dobřanech — aneb známé staré vytuňské uhlí z dolu KREYSA II ve Vytuni.

Strojní tašky bobrovky, falcovky lisované, duté cihly, kleňovky, dlaždice. Veškerý cihlářský materiál osvěd. jakosti.

Kolébka-oltář-hřbitov. V červenci se narodili: 7. Věra Wartlicková, dcera dělníka z H. Kamenice, 15. Anna Rašková, dcera rolníka z H. Kamenice, 16. Zdenka Blažovská, dcera dělníka ze Staňkova měst. - Oddaní: 1. Václav Gruber, truhlář ve Škodovce a Anežka Mauerovala ze Staňkova, 1. Josef Šváb, úředník okr. úřadu v Rokycanech a Anna Nováková z Čermné, 2. Ludvík Hermann, frezař ve Škodovce a Anna Hesová ze Staňkova, 3. Eduard Rayman, soustružník a Marie Štichová ze Staňkova, 22. Václav Birner, zedník a Kateřina Birnerová z Puclic, 23. Josef Hrdonka, zedník z Bukové a Anna Herianová z Puclic, 24. Jakub Herian, rolnický syn z Vranova a Růžena Štáhllová z Hlohové, 29. František Giebisch, zámečník, t. č. v Norimberce a Anna Štáhllová z Krchleba, 29. Václav Drudík, dělník z Plzně a Božena Fichtlová z Ohůčova, 29. Václav Kárník, elektrotechnik ze Staňkova a Marie Volenová z H. Kamenice, 29. Frant. Marcel, kočár v Ohůčově a Marie Vondrovicová z Milaveč, 30. Jiří Steinbach, soustružník a Jana Fanfulová ze Staňkova, 30. Václav Bušek, dělník v Říši a Barbora Höllová ze Staňkova, 30. Karel Krňoul, tesař z Plzně a Barbora Lermanová ze Staňkova. - Zemřeli: 12. Josef Kovářík, vrchní poštmistr ve Staňkově (48 let), 17. Jiřina Peštová, dceruška stav. dozorce ve Staňkově. 18. Markéta Vrbová, vdova z H. Kamenice, 25. Anna Lermanová, vdova ze Staňkova (70 let).

Sokolstvo.

SOKOL STAŇKOV V ZÁVODECH. V měsíci červenci konaly se v Klatovech župní závody žáků, dorostu a členstva a staňkovská jednota všechny tyto závody početně obeslala s výsledky čestnými.

Závody žáků konaly se 6. července. Nastoupila družstva z Klatov, Domažlic, Staňkov, Kdyně a Přeštice. Staňkovští žáci obsadili místo druhé za klatovskými.

Závody dorostenců. Naši dorostenci závodili v oddíle nižším a dobyli prvního místa s 144'6 body, za nimi jsou dorostenci ze Sušice a Přeštice. Přeborníkem je dorostenec Ladislav Gruber ze Staňkova. Také třetí pořadí u jednotlivců získal Staňkovák Karel Heller.

Závody mužů o putovní vlajku župy. Výsledek: 1. Klatovy 598'89 bodů, 2. Domažlice 583.10 b., 3. Staňkov 567'10 b., 4. Přeštice, 5. Sušice, 6. Kdyně. Závodů se zúčastnil 51 závodník.

II. stupeň výcviku žen. Pořadí družstev: 1. Přeštice, 2. Domažlice, 3. Staňkov, 4. Sušice, 5. Domažlice, 6. Klatovy. Z jednotlivkyň: na 5. místě Barbora Kaasová ze Staňkova.

Do části dnešního nákladu přikládáme složenky a prosíme, aby jich bylo obratem použito k zaplacení předplatného. ADMINISTRACE.

Sport.

Olympie Plzeň ve Staňkově jen remisovala.

O staňkovské pouti, v neděli 30. července, hostovalo na staňkovském hřišti před 400 diváky mužstvo plzeňské Olympie, kterému předcházela nejlepší pověst spolu s visitkou loňského mistra župy. Olympie nezklamala svoje očekávání a bezvadnou kombinační a typicky přízemní hrou získala si sympatie diváků. Domáci ve vědomí síly soupeře hned od počátku ze všech sil snažili se větší bojovností a elánem být rovnocenným soupeřem. Počátek se to plnou měrou zejména ve druhém poločase, kdy jen dvěma náhodnými brankami zachránili plzeňští debut. V prvním poločase po rovnocenné hře v polí v poslední minutě dobyli hosté branky po trestném kopu. Ve druhém poločase nastoupením Majera za zraněného Lišku podstatně zesílilo staňkovské mužstvo a také po celý zbytek hry pořádne prohánělo plzeňské hráče. Vyrovnávací branku umístil Pěchota ze skvělé příhrávky Majera. Vedoucí vstřelil Snopek jedinečným způsobem, proraziv míčem síť. Vyrovnávací branka Olympie byla vlastní, Pytlík srazil si odražený míč od tyče do sítě. V další hře dobyli plzeňští opět vedení pravou spojkou, ranou z dálky. Domáci ve snaze vyrovnání útočili plným tempem. Výsledek se dostal 2 minuty před koncem zápasu, kdy Majerem prudce vstřelený míč Pěchota dorazil do sítě.

RADIO v s e c h z n a c e k , t e ž i v ý m ě n u s i m ů ž e t e o p a t ř i t i d o m a . P r a c u j i b e z z á s t u p c ů , p r o t o l e v n ě j š í . M á m j e š t ě z á s o b u R A D I O K O N C E S . O B C H O D L E O P . P L A C H Ý , S t a Ň k o v .

Velocipedy ve velkém výběru - veškeré součásti a opravy. - Stálý výběr starších opravených pánských i dámských kol. JAN MESTL, STAŇKOV.

Zeměměřičská kancelář
Ing. Th. Puchalský,
Domažlice, Vodní ul. 17

provádí veškeré zeměměřičské práce. -
Zaopatrjuje katastr. mapy pro ob. úřady

Odborný ženský lékař
a porodník

MUDr. Jan Hofmann,
em. zástupce primáře porod.-gyn. odděl. v v. nemocnici v Plzni a asistent gynaekolog. sanatoria v Praze
ordinuje v Plzni, v Jungmannově tř. č. 30,
I. posch., od 9—11 hod. a od 15—do 16h.